HN. ποῦ τιν᾽ ἀνάκτων Τρωικῶν εὕρω;
ποῦ δῆθ᾽ Ἕκτωρ
τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει;
τίνι σημήνω διόπων στρατιᾶς;
οἷα πεπόνθαμεν, οἷά τις ἡμᾶς
δράσας ἀφανῆ φροῦδος, φανερὸν
Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας.

XO. κακὸν κυρεῖν τι Θρῃκίῳ στρατεύματι
ἔοικεν, οἷα τοῦδε γιγνώσκω κλύων.

HN. ἔρρει στρατιά, πέπτωκεν ἄναξ
δολίῳ πληγῇ.
ἆ ἆ ἆ ἆ,
οἵα μ᾽ ὀδύνη τείρει φονίου
τραύματος εἴσω. πῶς ἂν ὀλοίμην;
χρῆν γάρ μ᾽ ἀκλεῶς Ῥῆσόν τε θανεῖν,
Τροίᾳ κέλσαντ᾽ ἐπίκουρον.

XO. τάδ᾽ οὐκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακά·
σαφῶς γὰρ αὐδᾷ συμμάχους ὀλωλότας.

HN. κακῶς πέπρακται κἀπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς
αἴσχιστα· καίτοι δὶς τόσον κακὸν τόδε·
θανεῖν γὰρ εὐκλεῶς μέν, εἰ θανεῖν χρεών,
λυπρὸν μὲν οἶμαι τῷ θανόντι· πῶς γὰρ οὔ;
τοῖς ζῶσι δ᾽ ὄγκος καὶ δόμων εὐδοξία.
ἡμεῖς δ᾽ ἀβούλως κἀκλεῶς ὀλώλαμεν.
ἐπεὶ γὰρ ἡμᾶς Ἑκτορέα χεὶρ εὔνασε,
ξύνθημα λέξας, εὕδομεν πεδοστιβεῖς,
κόπῳ δαμέντες, οὐδ᾽ ἐφρουρεῖτο στρατὸς
φυλακαῖσι νυκτέροισιν, οὐδ᾽ ἐν τάξεσιν
ἔκειτο τεύχη, πλῆκτρά τ᾽ οὐκ ἐπὶ ζυγοῖς
ἵππων καθήρμοσθ᾽, ὡς ἄναξ ἐπεύθετο
κρατοῦντας ὑμᾶς κἀφεδρεύοντας νεῶν
πρύμναισι· φαύλως δ᾽ εὕδομεν πεπτωκότες.
κἀγὼ μελούσῃ καρδίᾳ λήξας ὕπνου

751. πῶς δ᾽ *A* (*B*?) *C* 753. κέλσαντες BC 755. αὐδᾷς BC
762. ἑκτορεία (-έα C) χεὶρ εὔνασε BC εὔνασ᾽ ἑκτορεία (-έα) χείρ *ABC* 769. πρύμνησι BC